

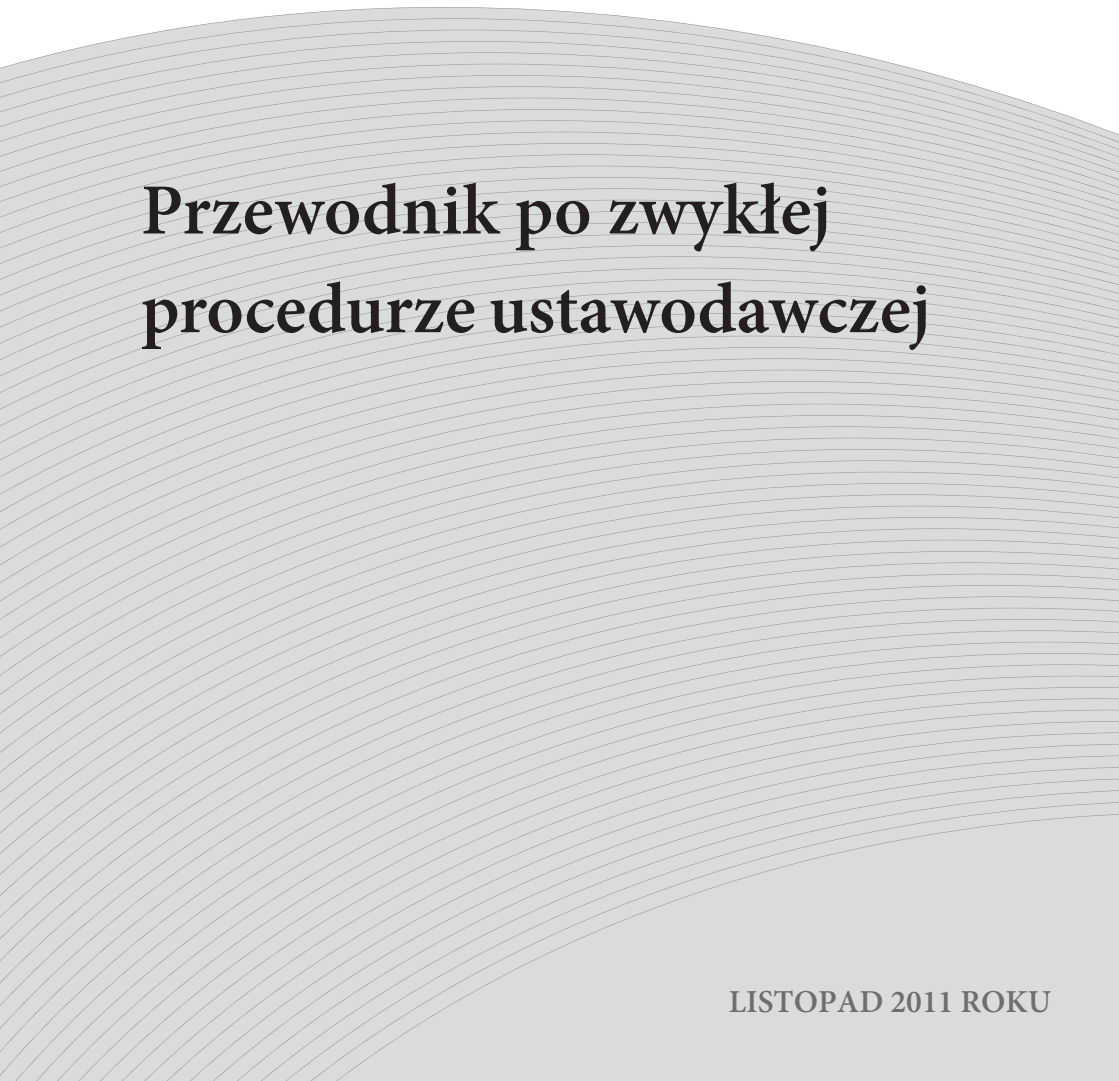
PL

SEKRETARIAT GENERALNY RADY

Przewodnik po zwykłej procedurze ustawodawczej

INFORMATORY

LISTOPAD 2011 ROKU

Przewodnik po zwykłej procedurze ustawodawczej

LISTOPAD 2011 ROKU

Uwaga

Niniejsza broszura jest publikacją Sekretariatu Generalnego Rady i służy wyłącznie do celów informacyjnych.

Informacje o Radzie Europejskiej i Radzie Unii Europejskiej można znaleźć na następujących stronach:

www.european-council.europa.eu

www.consilium.europa.eu

Informacji udziela też Sekcja Informacji Publicznej przy Sekretariacie Generalnym Rady pod adresem:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

tel.: +32 22815650

faks: +32 22814977

Strona internetowa: www.consilium.europa.eu/infopublic

Wiele informacji o Unii Europejskiej można znaleźć w portalu Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2011

ISBN 978-92-824-2641-8

doi:10.2860/7757

© Unia Europejska, 2011

Powielanie dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Printed in Belgium

Wydrukowano na papierze białym bez chloru.

Spis treści

ROZDZIAŁ I. PRZEBIEG PROCEDURY

Pierwsze czytanie (bez terminu)	5
Drugie czytanie w Parlamencie Europejskim [termin: 3 miesiące (+1)]	9
Drugie czytanie w Radzie [termin: 3 miesiące (+1)]	10
Procedura pojednawcza [termin: 6 tygodni (+2)]	12
— Prace przygotowawcze	12
— Przebieg prac w Komitecie Pojednawczym	13
Trzecie czytanie PE i Rady [termin: 6 tygodni (+2)]	15

ROZDZIAŁ II. PREZYDENCJA

1. Programowanie prac	17
2. Rola prezydencji w trakcie poszczególnych etapów zwykłej procedury ustawodawczej.	18
Pierwsze czytanie	18
— Równoległa analiza – rola służb Komisji	18
— Rozmowy trójstronne	18
— Nieformalne spotkania negocjacyjne	19
Drugie czytanie PE	20
Drugie czytanie Rady	20
— Analiza poprawek przez grupę roboczą	20
— Przyjęcie aktu	20
— Zwołanie komitetu pojednawczego	21
Procedura pojednawcza	22
— Etap przygotowań	22
— Posiedzenie komitetu pojednawczego	22

ROZDZIAŁ III. SEKRETARIAT GENERALNY RADY

23

ZAŁĄCZNIK I	
Teksty	25
Artykuł 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ...	25
Deklaracja w sprawie przestrzegania terminów w procedurze współdecyzji	28
ZAŁĄCZNIK II	
Wspólna deklaracja.....	29
ZAŁĄCZNIK III	
Podstawa prawna zwykłej procedury ustawodawczej	35
ZAŁĄCZNIK IV	
Procedura współdecyzji – Schemat podsumowujący	47
ZAŁĄCZNIK V	
Zwykła procedura ustawodawcza – Terminy	49
ZAŁĄCZNIK VI	
Podział zadań w zakresie zwykłej procedury ustawodawczej w ramach SGR.....	51

ROZDZIAŁ I

PRZEBIEG PROCEDURY

Pierwsze czytanie (bez terminu)

Komisja – w ramach przysługującego jej prawa inicjatywy – przedstawia wniosek ustawodawczy jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu (PE) i Radzie. Od wejścia w życie Traktatu z Lizbony zwykła procedura ustawodawcza może być również uruchamiana z inicjatywy jednej czwartej państw członkowskich, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego lub na wniosek Trybunału Sprawiedliwości.

Aby możliwe było zamknięcie dossier będących przedmiotem zwykłej procedury ustawodawczej (dawniej „procedury współdecyzji”) po pierwszym czytaniu, konieczne jest równoległe prowadzenie prac w obu instytucjach, intensywna wymiana informacji oraz duża dyspozycyjność prezydencji Rady w zakresie wstępnych kontaktów i negocjacji z PE. Akt, który jest wówczas przyjmowany w wersji odpowiadającej stanowisku PE, musi w związku z tym wcześniej zostać poddany weryfikacji przez prawników lingwistów.

Po głosowaniu stanowiska PE w pierwszym czytaniu na posiedzeniu plenarnym:

- a) Rada zatwierdza stanowisko PE w pierwszym czytaniu; w takim przypadku – gdy udało się wypracować porozumienie podczas równoległych prac w pierwszym czytaniu – akt ustawodawczy zostaje przyjęty.

Akt ustawodawczy – czyli tekst wniosku Komisji, jeżeli PE nie wprowadził poprawek, lub tekst wniosku Komisji z poprawkami – zostaje przyjęty w wersji odpowiadającej stanowisku PE (dok. PE-CONS), a następnie przedłożony do podpisu sekretarzem generalnym i przewodniczącym PE i Rady (dok. LEX PE-CONS); potem jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- b) Rada nie zatwierdza stanowiska PE w pierwszym czytaniu; w takim przypadku – gdy nie udało się wypracować porozumienia – Rada przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu.

Tekst stanowiska w pierwszym czytaniu, po weryfikacji przez prawników lingwistów, zostaje przekazany PE wraz z uzasadnieniem i ewentualnymi oświadczeniami Rady lub Komisji wpisanymi do protokołu Rady. Komisja informuje w pełni PE o swoim stanowisku.

Wynikiem pierwszego czytania Rady będzie zatem zatwierdzenie pierwszego czytania PE lub niezatwierdzenie stanowiska w pierwszym czytaniu PE oraz przyjęcie stanowiska w pierwszym czytaniu Rady (które będzie przedmiotem drugiego czytania PE).

Uwaga: Mechanizmy pierwszego czytania PE¹

Po otrzymaniu wniosku Komisji przewodniczący PE przesyła go właściwej komisji parlamentarnej, by ta przeanalizowała jego treść, a w razie potrzeby – innym komisjom, które mogą wydać opinie w danej sprawie (art. 49 regulaminu PE).

Po podjęciu decyzji dotyczącej procedury, która zostanie zastosowana w celu przeanalizowania danego wniosku, komisja parlamentarna wyznacza spośród swoich członków lub stałych zastępców sprawozdawcę w zakresie wniosku Komisji, chyba że zrobiła to wcześniej na podstawie rocznego programu ustawodawczego Komisji (art. 45 regulaminu PE).

1 Numeracja artykułów odpowiada regulaminowi PE siódmej kadencji (grudzień 2009).

Sprawozdawca jest odpowiedzialny za przedstawienie komisji parlamentarnej projektu sprawozdania. W projekcie tym sprawozdawca streszcza wniosek Komisji i opinie poszczególnych zainteresowanych stron. W trakcie debaty na forum komisji parlamentarnej Komisja ma sposobność bronić swojego wniosku i odpowiadać na pytania posłów, członków tej komisji parlamentarnej. Komisja parlamentarna analizuje najpierw podstawę prawną (art. 37). Podczas analizy danego wniosku właściwa komisja parlamentarna zwraca się do Komisji i Rady, by te informowały ją na bieżąco na temat zaawansowania prac nad danym wnioskiem w Radzie i w jej grupach roboczych (art. 39).

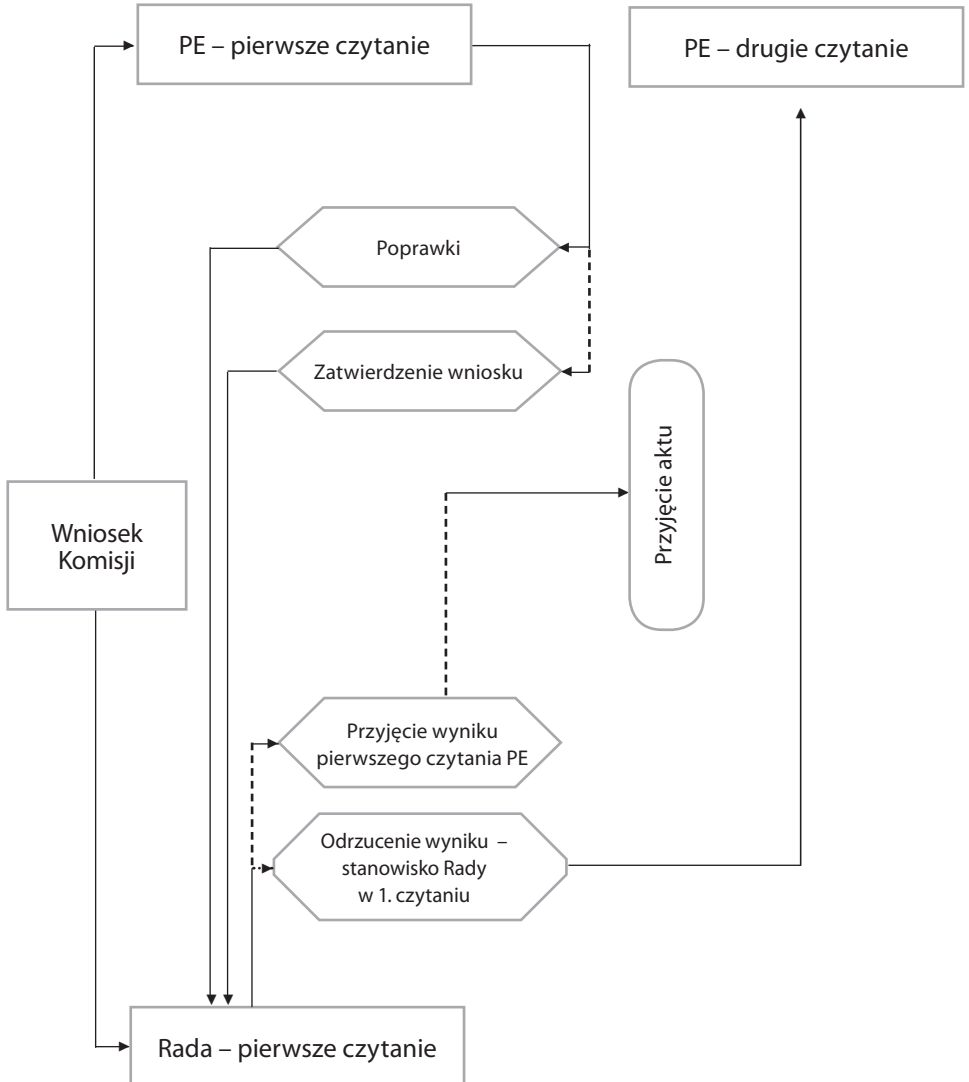
Posiedzenie plenarne analizuje wniosek ustawodawczy na podstawie sprawozdania sporządzonego przez właściwą komisję (art. 55); sprawozdanie to zawiera ewentualne propozycje zmian we wniosku, projekt rezolucji legislacyjnej i, w stosownych przypadkach, uzasadnienie. Posiedzenie plenarne może również przeanalizować wniosek ustawodawczy bez sprawozdania lub w trybie procedury uproszczonej (art. 46).

W projekcie rezolucji komisja proponuje posiedzeniu plenarnemu zatwierdzenie lub odrzucenie wniosku Komisji lub wprowadzenie do niego poprawek (art. 55 ust. 2 regulaminu PE). Po przyjęciu sprawozdania przez komisję poseł, grupa posłów lub sam sprawozdawca wciąż mogą przedstawić poprawki w trakcie obrad plenarnych, często w imieniu grupy politycznej. Zgodnie z zasadami, grupy polityczne koordynują swoje odnośne stanowiska w trakcie obrad i głosowań na posiedzeniu komisji i posiedzeniu plenarnym.

Zwykła procedura ustawodawcza
Etap pierwszy

Bez terminu

3 miesiące (+ 1)

Drugie czytanie w Parlamencie Europejskim [termin: 3 miesiące (+1)]

Data otrzymania stanowiska Rady w pierwszym czytaniu (zgodnie z zasadami – poniedziałek w tygodniu, w którym odbywa się posiedzenie plenarne PE) jest początkiem trzymiesięcznego okresu, jaki PE ma na drugie czytanie².

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może zostać przedłużony o jeden miesiąc. Głosowanie na posiedzeniu plenarnym musi się odbyć w tym terminie, nie później zaś niż z końcem czwartego miesiąca. Przestrzeganie terminu dotyczy głosowania na posiedzeniu plenarnym, a nie przekazania Radzie wyników tego głosowania.

Komisja parlamentarna analizuje stanowisko Rady w pierwszym czytaniu i formułuje swoje zalecenie. Posiedzenie plenarne obraduje na podstawie tego zalecenia i przystępuje do głosowania. Wynik głosowania może prowadzić do wystąpienia trzech odmiennych sytuacji, które przedstawiono poniżej:

a) Przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu:

W tym przypadku uznaje się, że akt został przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady w pierwszym czytaniu. Następnie akt ustawodawczy (czyli stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, przedstawione w postaci dokumentu LEX PE-CONS) przedkłada się bezpośrednio do podpisu przewodniczącemu PE i przewodniczącemu Rady oraz sekretarzom generalnym obu instytucji, a później publikuje w Dzienniku Urzędowym.

Jeżeli PE nie wypowie się na temat stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w terminie 3 miesięcy + 1, zastosowanie ma taka sama procedura.

2 PE jest w sporze z Radą, uważa bowiem, że bieg tego okresu rozpoczyna się dopiero z chwilą, gdy przewodniczący ogłosi na posiedzeniu plenarnym przekazanie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu (art. 61 regulaminu PE).

- b) Odrzucenie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu:
- Odrzucenie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, które może nastąpić większością głosów członków PE (minimum 369 głosów), kończy procedurę; uznaje się wówczas, że proponowany akt prawny nie został przyjęty. Dossier może zostać ponownie przeanalizowane wyłącznie na podstawie nowego wniosku Komisji.
- c) Propozycja wprowadzenia poprawek do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu:
- Poprawki do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu mogą zostać przegłosowane większością członków PE. Wyniki głosowania są przekazywane Radzie i Komisji, która musi wydać opinię na temat poprawek.

Drugie czytanie w Radzie [termin: 3 miesiące (+1)]

Termin przeznaczony na drugie czytanie w Radzie biegnie od momentu oficjalnego otrzymania poprawek PE będących wynikiem drugiego czytania.

Rada może zatwierdzić lub odrzucić te poprawki³:

- a) poprawki zatwierdzone (Rada stanowi większością kwalifikowaną, ale jednomyślnie w przypadku poprawek, które były przedmiotem negatywnej opinii Komisji) – akt uznaje się za przyjęty.

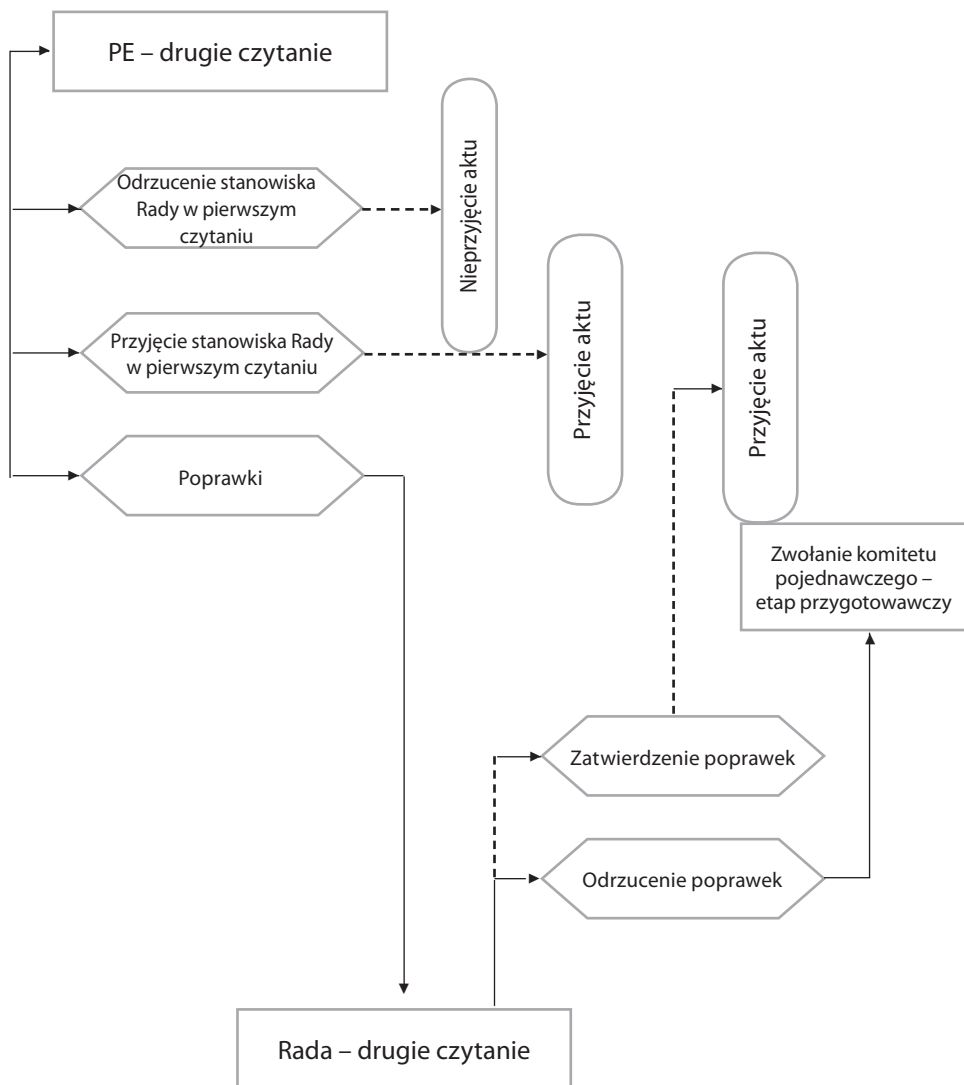
Gdy Rada zgadza się przyjąć wszystkie poprawki, uznaje się, że akt został przyjęty w wersji odpowiadającej stanowisku Rady w pierwszym czytaniu ze stosownymi poprawkami. Następnie akt ustawodawczy (dokument LEX PE-CONS) przedkłada się bezpośrednio do podpisu przewodniczącemu PE i przewodniczącemu Rady oraz sekretarzom generalnym obu instytucji, a później publikuje w Dzienniku Urzędowym.

3 Rada przed podjęciem decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu poprawek PE musi mieć możliwość zapoznania się z opinią Komisji na temat tych poprawek.

3 miesiące (+1)

3 miesiące (+1)

6 tygodni (+2)

- b) nieprzyjęcie wszystkich poprawek – zwołanie komitetu pojednawczego

W terminie 6 tygodni (+2) po odrzuceniu przez Radę poprawek, przewodniczący Rady – w porozumieniu z przewodniczącym PE – zwołuje posiedzenie komitetu pojednawczego.

Procedura pojednawcza [termin: 6 tygodni (+2)]

– *Prace przygotowawcze*

Przewidziany na prace komitetu pojednawczego termin 6 tygodni, który może zostać przedłużony o nie więcej niż 2 tygodnie – z inicjatywy PE lub Rady i za obopólną zgodą obu instytucji – biegnie od pierwszego posiedzenia komitetu. Przedtem niezbędne jest przeprowadzenie prac przygotowawczych. Cały okres 6 tygodni (+2) przewidziany jako termin na zwołanie komitetu pojednawczego, jak również okres między momentem, w którym odrzucenie poprawek PE w drugim czytaniu staje się faktem politycznym, a formalnym przyjęciem takiej decyzji przez Radę, można wykorzystać na kontakty techniczne i negocjacyjne służące zbliżeniu stanowisk przed pierwszym posiedzeniem komitetu pojednawczego.

Posiedzenia negocjacyjne poprzedzające posiedzenia komitetu pojednawczego⁴ są – ze strony Rady – prowadzone przez przewodniczącego Coreperu na podstawie mandatu udzielonego przez Coreper lub w imieniu prezydencji przedkładającej propozycje, które uzyskały szerokie poparcie na forum Rady. Wyniki tych trójstronnych posiedzeń (*rozmów trójstronnych*) są przedkładane Coreperowi do analizy. W przypadku pewnych dossier rozmowy trójstronne mogą być poprzedzone posiedzeniami technicznymi z udziałem sekretariatów wszystkich trzech instytucji, przy czym czasami uczestniczy w nich również przewodniczący stosownej grupy roboczej; posiedzenia takie mogą się również odbywać po rozmowach trójstronnych.

Wszystkie rozmowy trójstronne i posiedzenia techniczne poprzedzające pierwsze posiedzenie komitetu pojednawczego często powinny

4 Nieformalne rozmowy trójstronne z udziałem delegacji Parlamentu i Rady oraz Komisji, która podejmuje niezbędne inicjatywy służące zbliżeniu stanowisk obu delegacji.

umożliwić wypracowanie porozumienia już na pierwszym posiedzeniu, czasami nawet w postaci zwykłego stwierdzenia, że porozumienie zostało już osiągnięte (rodzaj punktu A, gdyby zastosować terminologię z posiedzeń Rady). W innych przypadkach do wypracowania porozumienia co do wspólnego projektu koniecznych będzie kilka posiedzeń komitetu pojednawczego. Każde z tych posiedzeń również może być poprzedzone nieformalnymi rozmowami trójstronnymi i posiedzeniami technicznymi.

– Przebieg prac w Komitecie Pojednawczym

W ramach *komitetu pojednawczego* spotykają się delegacje Parlamentu i Rady, z których każda liczy 27 członków. Komitetowi przewodniczą wspólnie wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego i jeden z ministrów państwa członkowskiego sprawującego prezydencję.

W skład *delegacji Rady* wchodzi członkowie Rady lub ich przedstawiciele. Delegacja ta składa się zazwyczaj z przedstawicieli państw członkowskich zasiadających w Coreperze.

W skład *delegacji Parlamentu Europejskiego* wchodzi 27 członków i 27 zastępców (ci ostatni bez prawa głosu, chyba że członek ich grupy politycznej jest nieobecny). Trzech wiceprzewodniczących PE pełni rolę stałych członków komitetu pojednawczego; po kolei współprzewodniczą oni posiedzeniom komitetu. 24 pozostałych posłów wchodzących w skład delegacji wyznaczają grupy polityczne. W znakomitej większości zasiadają oni w komisji parlamentarnej właściwej dla danego dossier. W większości przypadków delegacja PE stara się wypracować konsensus. W przypadku głosowania, które może się odbyć w każdym momencie postępowania pojednawczego, w tym odnośnie do kwestii proceduralnych, decyzje są podejmowane co najmniej 14 głosami „za”.

Komisja, reprezentowana zgodnie z zasadami przez komisarza odpowiedzialnego za dane dossier, uczestniczy w postępowaniu pojednawczym i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy służące zbliżeniu stanowisk PE i Rady. Inicjatywy takie mogą w szczególności obejmować przygotowanie projektów tekstów kompromisowych uwzględniających stanowiska Rady i PE, przy poszanowaniu roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu. Stanowisko Komisji nie wpływa jednak na zasady dotyczące większości niezbędnej do przyjęcia wspólnego projektu przez komitet pojednawczy; zasady te wymagają większości kwalifikowanej w obrębie

delegacji Rady⁵ i zwykłej większości w obrębie delegacji PE. Prawo Komisji do inicjatywy nie ma zatem zastosowania w fazie pojednania (por. art. 293 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej).

Tuż przed posiedzeniem komitetu pojednawczego dwaj współprzewodniczący i komisarz zbierają się w ramach *formalnych rozmów trójstronnych*, aby nakreślić główne kwestie będące przedmiotem procedury pojednawczej oraz ustalić najlepszy sposób ich poruszenia w trakcie posiedzenia. Przed wspomnianymi rozmowami trójstronnymi odbywa się zazwyczaj *zebranie przygotowawcze* każdej z delegacji.

Komitetowi udostępnia się wnioski Komisji, stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, poprawki proponowane przez Parlament Europejski, opinię Komisji na ich temat (stanowią one dokumenty na posiedzenie), a także wspólny dokument roboczy delegacji Parlamentu Europejskiego i Rady. Ten dokument roboczy zwykle składa się z dwóch części: w części A znajdują się elementy kompromisu już uzgodnione w trakcie prac przygotowawczych, zaś w części B – kwestie nierozstrzygnięte, wraz z odnośnymi stanowiskami negocjacyjnymi (tabela synoptyczna zawierająca 4 kolumny).

Komitet pojednawczy obraduje na przemian w pomieszczeniach Rady i PE. Ta zasada przemienności ma zastosowanie zarówno do kolejnych dossier, jak i do jednego dossier, choć z przyczyn logistycznych (dostępność sal lub zespołów tłumaczy ustnych) wyjątki od tej zasady są dość częste. W trakcie przedmiotowych posiedzeń obowiązują takie same zasady językowe, jakie mają zastosowanie w Radzie (23 języki). Instytucja, która organizuje pierwsze posiedzenie komitetu pojednawczego, jest odpowiedzialna za opracowanie wspólnego projektu i pisma przewodniego, jak również – po ostatecznym przyjęciu odnośnego aktu ustawodawczego przez Parlament Europejski i Radę – za podpisanie aktu przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady oraz opublikowanie aktu w Dzienniku Urzędowym.

Niezwłocznie po osiągnięciu porozumienia co do wspólnego projektu w ramach komitetu pojednawczego (lub później w drodze wymiany listów między współprzewodniczącymi komitetu pojednawczego) Sekre-

5 Por. załącznik III dotyczący kwestii jednomyślności w zwykłej procedurze ustawodawczej.

tariat Generalny Rady – lub Sekretariat PE, jeżeli pierwsze posiedzenie komitetu pojednawczego odbyło się w pomieszczeniach PE – przygotowuje projekt tekstu ustawodawczego, zazwyczaj w języku, w którym prowadzono negocjacje. Następnie, po weryfikacji przez prawników lingwistów, dokument ten udostępnia się w językach obowiązujących w Unii. Wspomniany wspólny projekt przekazuje się przewodniczącemu PE i przewodniczącemu Rady w formie pisma podpisanego przez obu współprzewodniczących komitetu pojednawczego (zazwyczaj przewodniczący Coreperu składa podpis w imieniu współprzewodniczącego ze strony Rady). To *pismo przewodnie dotyczące wspólnego projektu*, które pełni rolę protokołu z posiedzenia komitetu pojednawczego i zawiera ewentualne oświadczenia, adresuje się również – w celu informacji – do członka Komisji, który uczestniczył w pracach komitetu pojednawczego⁶.

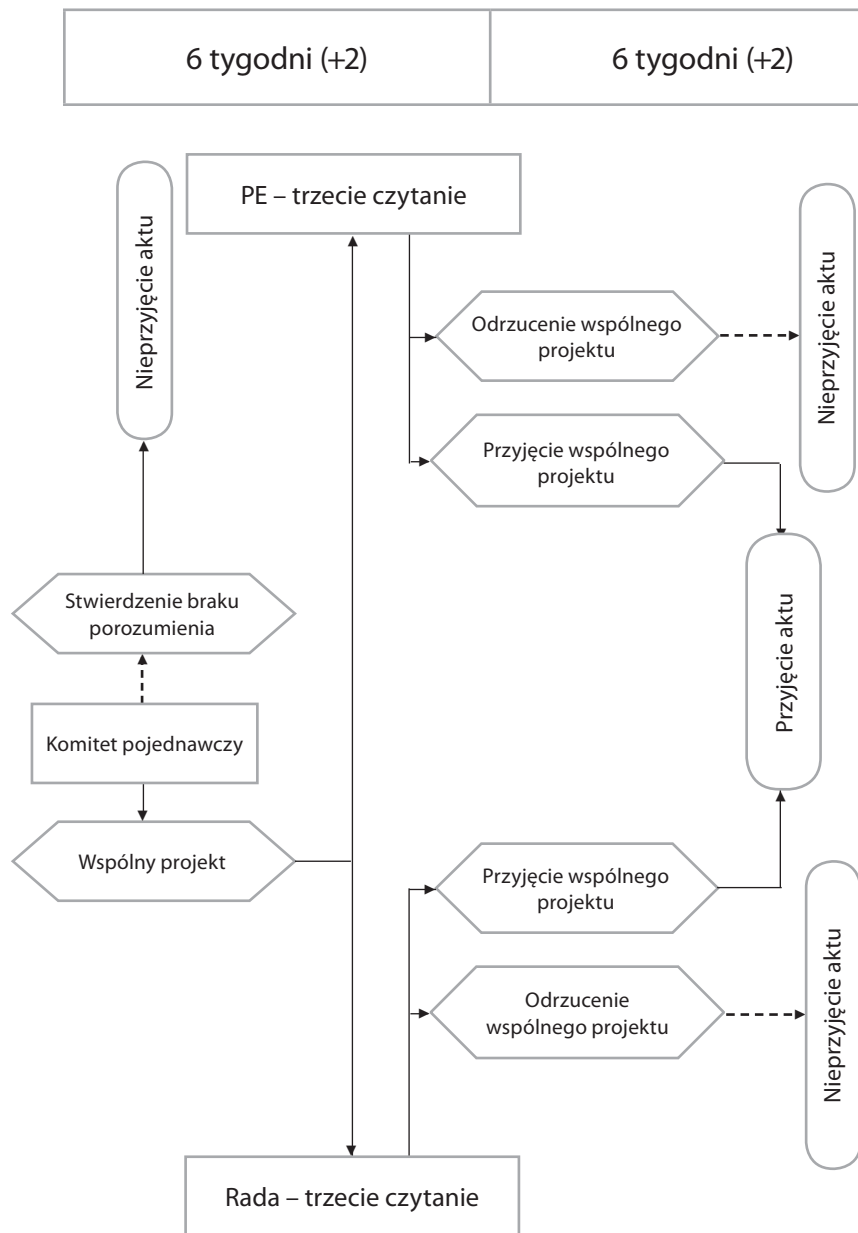
Jeżeli komitet nie zatwierdzi wspólnego projektu w terminie przewidzianym w Traktacie, uznaje się, że proponowany akt nie został przyjęty.

Trzecie czytanie PE i Rady [termin: 6 tygodni (+2)]

Jeżeli komitet pojednawczy zatwierdzi wspólny projekt, przedmiotem trzeciego czytania jest przyjęcie aktu przez obie instytucje zgodnie ze wspólnym projektem, przy czym Parlament Europejski stanowi większością oddanych głosów, a Rada – większością kwalifikowaną. Jeżeli jedna z instytucji nie zatwierdzi proponowanego aktu w przewidzianym terminie, uznaje się, że proponowany akt nie został przyjęty.

Trzecie czytanie odbywa się w terminie 6 tygodni, których bieg rozpoczyna się w dniu zatwierdzenia wspólnego projektu, co nie zawsze odpowiada dacie ostatniego posiedzenia komitetu pojednawczego, ale raczej dacie podpisania przez obu współprzewodniczących komitetu pojednawczego pisma przewodniego dotyczącego wspólnego projektu, skierowanego do przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady. Ten 6-tygodniowy termin może zostać przedłużony maksymalnie o 2 tygodnie z inicjatywy PE lub Rady i za zgodą obu instytucji.

6 Zadania i uprawnienia komitetu pojednawczego – zob. sprawa C-344/04 z dnia 10 stycznia 2006 r., Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego przeciwko Departamentowi Transportu, Zb.Orz. s. I-403 (pkt 49–63).

ROZDZIAŁ II

PREZYDENCJA

1. Programowanie prac

Opracowując swój harmonogram prac, każda prezydencja rezerwuje pewną liczbę dat na posiedzenia komitetów pojednawczych¹. Z zasady odbywa się to z rocznym wyprzedzeniem, z udziałem sekretariatu PE i sekretariatu Rady, w porozumieniu ze stosownymi organami. Określenie takich dat zakłada dyspozycyjność członków delegacji Parlamentu i Rady oraz, w szczególności, jednego z członków rządu kraju sprawującego prezydencję, który będzie musiał współprzewodniczyć komitetowi pojednawczemu.

Na początku każdego półrocza, a nawet nieco wcześniej, przewodniczący Coreperu nawiązuje zwykle wstępny kontakt z trzema współprzewodniczącymi odpowiedzialnymi za procedurę pojednawczą, a także z poszczególnymi przewodniczącymi komisji parlamentarnych i sprawozdawcami właściwymi z punktu widzenia dossier podlegających zwykłej procedurze ustawodawczej w celu omówienia stanu poszczególnych dossier i wspólnego ustalenia harmonogramu i metod priorytetowych prac, które będą prowadzone w trakcie danej prezydencji.

Dyskusja taka mogłaby obejmować:

- a) dossier, w przypadku których procedura pojednawcza okazuje się niezbędna po drugim czytaniu PE lub jest prawdopodobna z racji możliwych do przewidzenia wyników drugiego czytania PE;
- b) dossier w trakcie drugiego czytania PE, w odniesieniu do których wymiana informacji i nieformalne negocjacje między PE a Radą mogłyby okazać się przydatne w celu uniknięcia procedury pojednawczej;
- c) dossier w trakcie pierwszego czytania, w odniesieniu do których istnieje możliwość zakończenia prac już na tym etapie.

1 W praktyce kilka z tych dat regularnie wykorzystuje się na nieformalne posiedzenia trójstronne. Inne daty na posiedzenia komitetu pojednawczego określa się, stosownie do potrzeb, w trakcie każdego półrocza.

Po pierwszych kontaktach na szczeblu przewodniczącego Coreperu mogą nastąpić kontakty między przewodniczącymi grup roboczych w Radzie a sprawozdawcami; celem tych kontaktów byłaby bardziej szczegółowa analiza harmonogramu prac, w szczególności w odniesieniu do dossier znajdujących się na etapie pierwszego lub drugiego czytania w PE.

Sekretariat Rady i sekretariat PE organizują te spotkania i opracowują – zgodnie z wytycznymi swoich macierzystych organów – dokumenty przygotowawcze (wykaz priorytetowych dossier, wstępny harmonogram prac, propozycje metod roboczych).

Jeżeli chodzi o prace w trakcie pierwszego czytania, czynności związane z analizą dossier zarówno w ramach grup roboczych Rady i Coreperu, jak i na forum komisji parlamentarnych PE powinny być planowane tak, aby umożliwić prowadzenie takiej analizy w sposób do pewnego stopnia równoległy.

2. Rola prezydencji w trakcie poszczególnych etapów zwykłej procedury ustawodawczej

Pierwsze czytanie

Równoległa analiza – rola służb Komisji

W przypadku każdego dossier prezydencja musi na początku przeanalizować wniosek Komisji na poziomie grupy, w miarę potrzeb zwracając się również do Coreperu. Równoległe taka analiza musi być również prowadzona przez właściwą komisję parlamentarną.

Stosowna grupa robocza w Radzie analizuje wniosek Komisji, śledząc jednocześnie przebieg prac we właściwej komisji parlamentarnej. Służby Komisji, które uczestniczą w posiedzeniach PE i Rady, mogą odgrywać istotną rolę, przekazując informacje, jednakże w poszanowaniu zasad roboczych każdej z instytucji.

Rozmowy trójstronne

Z chwilą gdy analiza danego dossier osiągnie pewien etap zaawansowania – umożliwiając poznanie stanowisk delegacji na temat głównych kwestii tego dossier – prezydencja może nawiązać kontakt z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego na szczeblu komisji

parlamentarnej (sprawozdawca/przewodniczący komisji parlamentarnej). W spotkaniach tych – w praktyce określanych jako *nieformalne rozmowy trójstronne* – w których prezydencję (przewodniczącego grupy roboczej/przewodniczącego Coreperu) wspiera dyrekcja generalna odpowiedzialna za dossier oraz dział zajmujący się procedurą współdecyzji (Dyrekcja ds. Ogólnych Kwestii Politycznych), uczestniczą również urzędnicy Komisji.

Po pierwszych kontaktach umożliwiających doprecyzowanie odnośnych poglądów, określenie najważniejszych punktów rozbieżnych, a tym samym wstępne oszacowanie możliwości zamknięcia dossier w pierwszym czytaniu, prezydencja powiadamia Coreper o stosownych rezultatach (w Parlamencie taka sama praktyka ma zastosowanie do analizy w komisji parlamentarnej). Coreper, w razie potrzeby po przeprowadzeniu analizy przez grupę roboczą, oszacuje możliwości wypracowania porozumienia w pierwszym czytaniu, a w stosownym przypadku przygotuje propozycje kompromisu.

Nieformalne spotkania negocjacyjne

W przypadku niektórych dossier pierwsze kontakty mogą być kontynuowane w postaci nieformalnych spotkań negocjacyjnych; zasadniczo prezydencja będzie w tym przypadku posiadać mandat udzielony przez Coreper. W trakcie tych nieformalnych spotkań negocjacyjnych przewodniczący Coreperu i przedstawiciel(-e) PE będą dążyć do zbliżenia stanowisk obu instytucji, tak aby wynik pierwszego czytania PE (poprawki do wniosku Komisji lub brak poprawek) był możliwy do zaakceptowania przez Radę. Nawet wtedy, gdy jest oczywiste, że w pierwszym czytaniu nie zostanie wypracowane porozumienie, kontynuowanie kontaktów z Parlamentem może być zasadne, aby bardziej precyzyjnie określić rozbieżności w stanowiskach i ograniczyć liczbę ewentualnych poprawek PE w drugim czytaniu.

Pierwsze czytanie będzie się zatem charakteryzować stałymi kontaktami i negocjacjami z Parlamentem, po czym zarówno Parlament, jak i Rada przeanalizują wyniki tych kontaktów oraz przygotowują stosowne stanowiska negocjacyjne. Proces ten jest również charakterystyczny dla etapu przygotowań procedury pojednawczej.

Drugie czytanie PE

Na tym etapie procedury Rada musi uważnie śledzić prace w Parlamencie. W przypadku niektórych dossier prezydencja może być zmuszona nawiązać kontakty z przedstawicielami PE, aby ułatwić przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, uniknąć jego odrzucenia lub nakłonić PE do tego, by ograniczył się do wprowadzenia do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu takich poprawek, które będą dla Rady możliwe do przyjęcia. W takim przypadku spotkania trójstronne i nieformalne spotkania negocjacyjne będą organizowane na wzór spotkań odbywających się w ramach pierwszego czytania.

Drugie czytanie Rady²

Analiza poprawek przez grupę roboczą

Niezwłocznie po otrzymaniu z sekretariatu generalnego noty informacyjnej na temat wyników drugiego czytania PE – zawierającej w załączniku rezolucję PE i proponowane poprawki – prezydencja jak najszybciej przedkłada grupie roboczej poprawki PE do analizy.

Analiza musi być szczegółowa i nie może się ograniczać do zwykłego określenia, które poprawki Rada odrzuca, a które może zaakceptować (lub w celu uproszczenia procedury – do odrzucenia wszystkich poprawek w całości). W przypadku gdy wszystkie poprawki zostaną odrzucone, grupa musi rozpocząć analizę ewentualnych tekstów kompromisowych i przedstawić je Coreperowi w swoim pierwszym sprawozdaniu.

Przyjęcie aktu

Jeżeli wynik prac grupy, potwierdzony przez Coreper, prowadzi do przyjęcia wszystkich poprawek PE, sekretariat sporządza notę do punktu I/A w celu przyjęcia aktu przez Radę (stanowiska Rady w pierwszym czytaniu wraz ze zmianami wprowadzonymi w drodze poprawek), a następnie dopilnowuje, by akt ten – po podpisaniu przez przewodniczącego

2 Jeżeli w drugim czytaniu PE przyjmie stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, uznaje się, że akt został przyjęty i drugie czytanie w Radzie jest zbędne.

Rady i przewodniczącego PE oraz sekretarzy generalnych obu instytucji – został opublikowany w Dzienniku Urzędowym.

Zwołanie komitetu pojednawczego

W razie niezatwierdzenia wszystkich poprawek Rada informuje o tym PE, a jej przewodniczący zwołuje – w porozumieniu z przewodniczącym PE – komitet pojednawczy. Data niezatwierdzenia przez Radę poprawek określa początek biegu terminu 6 tygodni (+2) przewidzianego na zwołanie komitetu pojednawczego.

W przypadku niektórych złożonych dossier prezydencja może postanowić, że Rada nie stwierdzi braku możliwości przyjęcia poprawek tuż po ich przeanalizowaniu przez grupę roboczą/Coreper, i może wykorzystać część terminu przewidzianego na drugie czytanie Rady [3 miesiące (+1)] na nieformalne kontakty z PE w celu przygotowania procedury pojednawczej.

Na pierwszym etapie mogą odbywać się spotkania techniczne między przewodniczącym grupy, wspomaganym przez sekretariat Rady (dyrekcja generalna + dział zajmujący się procedurą współdecyzji), a sprawozdawcą, przy udziale urzędników Komisji. Z chwilą określenia wstępnych stanowisk negocjacyjnych obu instytucji³ można przejść do etapu negocjacji w postaci *nieformalnych rozmów trójstronnych*. W tym spotkaniu uczestniczą: ze strony Rady – przewodniczący Coreperu (przy udziale, w charakterze obserwatora, osoby, która jako kolejna obejmie stanowisko przewodniczącego), ze strony Parlamentu zaś – sprawozdawca, a czasami przewodniczący właściwej komisji parlamentarnej; Komisję reprezentuje zazwyczaj stosowny dyrektor generalny.

3 W postaci tabel synoptycznych zawierających 4 kolumny – stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, poprawki PE, stanowisko PE (lub sprawozdawcy), stanowisko Rady (lub sugestie prezydencji) – które od czasu negocjacji dossier dotyczących zdrowia w grudniu 1995 r. stanowią zwyczajowy instrument negocjacyjny podczas procedury pojednawczej.

Procedura pojednawcza

Etap przygotowań

W okresie poprzedzającym pierwsze posiedzenie komitetu pojednawczego prezydencja musi być gotowa do udziału w *spotkaniach technicznych* (zasadniczo uczestniczy w nich przewodniczący grupy roboczej) i w *nieformalnych rozmowach trójstronnych* (z udziałem przewodniczącego Coreperu). Stanowiska negocjacyjne Rady – stanowiące mandat prezydencji – są zasadniczo przygotowywane wcześniej przez Coreper, który jest informowany przez swego przewodniczącego o wynikach negocjacji z PE.

W niektórych przypadkach przewodniczący Coreperu podejmuje inicjatywy negocjacyjne na własną odpowiedzialność; są one wiążące wyłącznie dla prezydencji. Taka technika negocjacji jest wykorzystywana coraz częściej. Pierwsza propozycja negocjacyjna ze strony Rady często przyjmuje postać kompromisowego tekstu prezydencji. Parlament Europejski, ze swej strony, często odpowiada również za pomocą stanowiska sprawozdawcy. Dwie propozycje *ad referendum* przedkłada się następnie delegacji Rady (Coreper) i delegacji PE do zatwierdzenia.

Posiedzenie komitetu pojednawczego

Na posiedzeniach komitetu pojednawczego prezydencja musi zapewnić udział jednego z członków rządu (zazwyczaj ministra odpowiedzialnego za dane dossier), który współprzewodniczy komitetowi pojednawczemu. Zgodnie z zasadą ogólną przed posiedzeniami pojednawczymi prezydencja organizuje spotkanie informacyjne z Sekretariatem Generalnym Rady.

Niektóre dossier wymagają kilku posiedzeń komitetu pojednawczego. Często między tymi posiedzeniami minister współprzewodniczący komitetowi pojednawczemu musi się zaangażować politycznie, aby znaleźć kompromisowe sformułowania na forum Rady i negocjować je ze swoim odpowiednikiem w Parlamencie.

ROZDZIAŁ III

SEKRETARIAT GENERALNY RADY

W dziedzinie działań ustawodawczych w ramach zwykłej procedury ustawodawczej kolejne prezydencje, przy każdym dossier, korzystają ze wsparcia dyrekcji generalnej odpowiedzialnej za dane dossier, działu zajmującego się procedurą współdecyzji, a także Służby Prawnej.

Tabela znajdująca się w załączniku VI obrazuje przydział zadań – w trakcie całej procedury – w Sekretariacie Generalnym Rady, między poszczególnymi dyrekcjami generalnymi (jednostkami odpowiedzialnymi) oraz działem zajmującym się procedurą współdecyzji.

ZAŁĄCZNIK I

TEKSTY

Artykuł 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

1. W przypadku gdy w Traktatach czyni się odwołanie do zwykłej procedury ustawodawczej w celu przyjęcia aktu, stosowana jest następująca procedura.
2. Komisja przedstawia projekt Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Pierwsze czytanie

3. Parlament Europejski uchwała stanowisko w pierwszym czytaniu i przekazuje je Radzie.
4. Jeżeli Rada zatwierdzi stanowisko Parlamentu Europejskiego, projektowany akt zostaje przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Parlamentu Europejskiego.
5. Jeżeli Rada nie zatwierdzi stanowiska Parlamentu Europejskiego, przyjmuje własne stanowisko w pierwszym czytaniu i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu.
6. Rada informuje w pełni Parlament Europejski o powodach, które doprowadziły ją do przyjęcia jej stanowiska w pierwszym czytaniu. Komisja informuje w pełni Parlament Europejski o swoim stanowisku.

Drugie czytanie

7. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od tego przekazania Parlament Europejski:
 - a) zatwierdzi stanowisko Rady w pierwszym czytaniu lub nie wypowie się, dany akt uważa się za przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Rady;

- b) odrzuci, większością głosów wchodzących w jego skład członków, stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty;
 - c) zaproponuje większością głosów wchodzących w jego skład członków poprawki do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, zmieniony w ten sposób tekst jest przekazywany Radzie i Komisji, która wydaje opinię w przedmiocie tych poprawek.
8. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od otrzymania poprawek Parlamentu Europejskiego Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną:
- a) przyjmie wszystkie te poprawki, dany akt uważa się za przyjęty;
 - b) nie przyjmie wszystkich poprawek, przewodniczący Rady w porozumieniu z przewodniczącym Parlamentu Europejskiego zwołuje komitet pojedynczy w terminie sześciu tygodni.
9. Rada stanowi jednomyślnie w sprawie poprawek, które stały się przedmiotem negatywnej opinii Komisji.

Procedura pojedyncza

10. Komitet pojedynczy, w którego skład wchodzi członkowie Rady lub ich przedstawiciele oraz taka sama liczba członków reprezentujących Parlament Europejski, ma za zadanie doprowadzić do porozumienia w sprawie wspólnego projektu większością kwalifikowaną członków Rady lub ich przedstawicieli oraz większością głosów członków reprezentujących Parlament Europejski, w terminie sześciu tygodni od jego zwołania, na podstawie stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady w drugim czytaniu.
11. Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojedynczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.

12. Jeżeli w terminie sześciu tygodni od jego zwołania komitet pojednawczy nie zatwierdzi wspólnego projektu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.

Trzecie czytanie

13. Jeżeli w tym terminie komitet pojednawczy zatwierdzi wspólny projekt, Parlament Europejski i Rada dysponują terminem sześciu tygodni od tego zatwierdzenia na przyjęcie danego aktu zgodnie z tym projektem, przy czym Parlament Europejski stanowi większością oddanych głosów, a Rada – większością kwalifikowaną. Jeżeli nie uczynią tego, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.
14. Terminy trzech miesięcy i sześciu tygodni, o których mowa w niniejszym artykule, są przedłużane najwyżej, odpowiednio, o miesiąc i o dwa tygodnie, z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Postanowienia szczególne

15. Jeżeli, w przypadkach przewidzianych w Traktatach, akt ustawodawczy jest poddany zwykłej procedurze ustawodawczej z inicjatywy grupy państw członkowskich, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego lub na wniosek Trybunału Sprawiedliwości – ustępu 2, ustępu 6 zdanie drugie oraz ustępu 9 nie stosuje się.

W takich przypadkach Parlament Europejski i Rada przekazują Komisji projekt aktu oraz swoje stanowiska w pierwszym i drugim czytaniu. Parlament Europejski lub Rada mogą, w toku całej procedury, zwrócić się do Komisji o opinię, którą Komisja może wydać również z własnej inicjatywy. Może ona również, jeżeli uzna to za niezbędne, uczestniczyć w pracach komitetu pojednawczego zgodnie z ustępem 11.

DEKLARACJA W SPRAWIE PRZESTRZEGANIA TERMINÓW W PROCEDURZE WSPÓŁDECYZJI ¹

Konferencja wzywa Parlament Europejski, Radę i Komisję do podjęcia wszelkich wysiłków w celu zapewnienia, aby procedura współdecyzji przebiegała jak najszybciej. Przypomina, że ważne jest ściśle przestrzeganie terminów ustalonych w artykule 189b Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz potwierdza, że możliwość przedłużenia tych terminów, przewidziana w ustępie 7 tego artykułu, powinna być rozważana tylko w przypadkach absolutnej konieczności. Rzeczywisty okres pomiędzy drugim czytaniem w Parlamencie Europejskim a zakończeniem prac przez Komitet pojednawczy w żadnym przypadku nie powinien przekraczać dziewięciu miesięcy.

1 Deklaracja nr 34 dołączona do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Amsterdamu. Deklaracja ma moc obowiązującą.

II

(Informacje)

WSPÓLNE DEKLARACJE

PARLAMENT EUROPEJSKI RADA KOMISJA

**Wspólna deklaracja w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji
(art. 251 traktatu WE)**

(2007/C 145/02)

ZASADY OGÓLNE

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja, zwane dalej wspólnie „instytucjami” zwracają uwagę na fakt, że sprawdziła się obecna praktyka kontaktów między prezydentą Rady, Komisją i przewodniczącymi właściwych komisji lub sprawozdawcami Parlamentu Europejskiego oraz oboma przewodniczącymi komitetu pojednawczego.
2. Instytucje potwierdzają, że należy nadal zachęcać do stosowania tej praktyki, która wykształciła się na wszystkich etapach procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do zbadania stosowanych przez siebie metod pracy, tak aby jeszcze efektywniej wykorzystać pełen zakres procedury współdecyzji ustanowionej Traktatem WE.
3. Niniejsza wspólna deklaracja wyjaśnia te metody pracy oraz zasady ich stosowania w praktyce. Stanowi ona uzupełnienie Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾, a w szczególności tych jego postanowień, które dotyczą procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do pełnej realizacji takich zobowiązań, zgodnie z zasadami przejrzystości, demokratycznej kontroli i skuteczności. W związku z tym instytucje powinny przykładać szczególną wagę do postępów w zakresie uproszczenia wniosków legislacyjnych, przy czym działania te muszą pozostawać w zgodzie ze wspólnym dorobkiem prawnym.
4. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze na wszystkich etapach procedury współdecyzji w celu możliwie najszerszego uzgodnienia zajmowanych stanowisk i tym samym stworzenia, w stosownych przypadkach, warunków do przyjęcia danego aktu prawnego na wczesnym etapie procedury.
5. W tym celu instytucje współdziałają w ramach kontaktów na szczeblu międzyinstytucjonalnym, tak aby monitorować postępy prac i analizować stopień zbliżenia stanowisk na wszystkich etapach procedury współdecyzji.
6. Instytucje zobowiązują się zgodnie ze swoimi regulaminami wewnętrznymi do regularnej wymiany informacji na temat postępów prac nad aktami prawnymi przyjmowanymi w ramach procedury współdecyzji. Zapewniają one, aby ich odpowiednie harmonogramy prac były możliwie najszerszej koordynowane w celu ułatwienia spójnej i zbieżnej realizacji procedur. W związku z tym instytucje będą dążyć do ustalenia orientacyjnego harmonogramu zakończenia kolejnych etapów prowadzących do ostatecznego przyjęcia poszczególnych wniosków legislacyjnych, równocześnie w pełni uwzględniając polityczny charakter procesu decyzyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

7. Współpraca między instytucjami w kontekście procedury współdecyzji przybiera często formę trójstronnych posiedzeń. System takich posiedzeń już okazał się skuteczny i elastyczny, znacząco zwiększając możliwości osiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego i drugiego czytania, a także ułatwiając przygotowanie prac komitetu pojednawczego.
8. Takie posiedzenia trójstronne odbywają się zazwyczaj na zasadach nieformalnych. Mogą one być organizowane na wszystkich etapach procedury oraz z udziałem przedstawicieli różnych szczebli, w zależności od przewidzianej debaty. Każda instytucja zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym wyznacza swoich przedstawicieli na każde posiedzenie, określi swój mandat negocjacyjny oraz z odpowiednim wyprzedzeniem poinformuje pozostałe instytucje o ustaleniach dotyczących posiedzenia.
9. W zakresie, w jakim jest to możliwe, wszelkie projekty tekstów kompromisowych przedłożone w celu omówienia na jednym z kolejnych posiedzeń przekazywane są z wyprzedzeniem wszystkim uczestnikom. Aby zwiększyć przejrzystość, należy w miarę możliwości informować o trójstronnych posiedzeniach odbywających się w Parlamencie Europejskim i Radzie.
10. Prezydencja Rady będzie starała się uczestniczyć w posiedzeniach komisji parlamentarnych. W odpowiednich przypadkach rozpatrzy ona wnikliwie każdy wniosek o przekazanie informacji na temat stanowiska Rady.

PIERWSZE CZYTANIE

11. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze w celu możliwie najszybszego uzgodnienia zajmowanych stanowisk, tak aby tam, gdzie jest to możliwe, akty prawne mogły zostać przyjęte w pierwszym czytaniu.

Porozumienie na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim

12. W celu ułatwienia przebiegu prac w pierwszym czytaniu, nawiązywane są odpowiednie kontakty.
13. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującego jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należytych uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
14. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący COREPER-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wniosku Komisji. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-lingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.
15. W takiej sytuacji, jeżeli prawdopodobne jest przyjęcie aktu prawnego w pierwszym czytaniu, powinno się jak najszybciej przedstawić informacje na temat woli zawarcia porozumienia.

Porozumienie na etapie wspólnego stanowiska Rady

16. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim kontakty mogą być kontynuowane w celu zawarcia porozumienia na etapie wspólnego stanowiska.
17. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującego jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należytych uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
18. W przypadku osiągnięcia porozumienia na tym etapie przewodniczący właściwej komisji parlamentarnej w piśmie skierowanym do przewodniczącego COREPER-u przedstawia swoje zalecenie na posiedzenie plenarne dotyczące akceptacji wspólnego stanowiska Rady bez wnoszenia poprawek, z zastrzeżeniem potwierdzenia wspólnego stanowiska przez Radę i dokonania weryfikacji prawno-lingwistycznej. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.

DRUGIE CZYTANIE

19. W przedstawionym uzasadnieniu Rada w możliwie najbardziej precyzyjny sposób wyjaśnia przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia przez nią wspólnego stanowiska. W trakcie drugiego czytania Parlament Europejski w możliwie najszerszym stopniu uwzględnia te przyczyny oraz stanowisko Komisji.
20. Przed przekazaniem wspólnego stanowiska Rada dąży do ustalenia, w porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komisją, daty jego przekazania, tak aby zapewnić maksymalną efektywność procedury legislacyjnej na etapie drugiego czytania.

Porozumienie na etapie drugiego czytania w Parlamencie Europejskim

21. Niezwłocznie po przekazaniu Parlamentowi Europejskiemu wspólnego stanowiska Rady kontynuowane są właściwe kontakty, których celem jest lepsze poznanie poszczególnych stanowisk i tym samym jak najszybsze zakończenie procedury legislacyjnej.
22. Komisja ułatwia takie kontakty oraz przedstawia własną opinię w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
23. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący COREPER-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wspólnego stanowiska Rady. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-lingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.

POSTĘPOWANIE POJEDNAWCZE

24. W przypadku gdy okaże się, że Rada nie będzie w stanie zaakceptować wszystkich poprawek Parlamentu Europejskiego na etapie drugiego czytania, w momencie, w którym Rada będzie gotowa do przedstawienia swojego stanowiska, zostanie zorganizowane pierwsze posiedzenie trójstronne. Każda instytucja wyznaczy zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym swoich przedstawicieli na każde posiedzenie oraz określi swój mandat negocjacyjny. Komisja na jak najwcześniejszym etapie poinformuje obie delegacje o swoich zamiarach w odniesieniu do swojej opinii na temat poprawek Parlamentu Europejskiego wprowadzonych w drugim czytaniu.
25. Posiedzenia trójstronne odbywają się przez cały czas trwania postępowania pojednawczego w celu rozwiązania nierozstrzygniętych kwestii oraz stworzenia warunków do osiągnięcia porozumienia w ramach komitetu pojednawczego. Wyniki prac posiedzeń trójstronnych są omawiane oraz w miarę możliwości zatwierdzane na posiedzeniach właściwych instytucji.
26. Komitet pojednawczy jest zwoływany przez Przewodniczącego Rady za zgodą Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, przy należyтым uwzględnieniu postanowień Traktatu.
27. Komisja bierze udział w postępowaniu pojednawczym oraz podejmuje wszelkie inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady. Inicjatywy takie mogą obejmować przygotowanie kompromisowych projektów aktów uwzględniających stanowiska Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
28. Przewodnictwo w komitecie pojednawczym sprawują wspólnie Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i Przewodniczący Rady. Przewodniczą oni na przemian kolejnym posiedzeniom komitetu.
29. Obaj przewodniczący ustalają wspólnie terminy i każdorazowy porządek dzienny posiedzeń komitetu pojednawczego w celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania komitetu pojednawczego przez cały czas trwania postępowania pojednawczego. Ustalenia dotyczące planowanych terminów konsultowane są z Komisją. Parlament Europejski i Rada wyznaczają z wyprzedzeniem orientacyjne odpowiednie terminy w ramach postępowania pojednawczego i zawiadamiają o nich Komisję.
30. Obaj przewodniczący mogą umieścić kilka spraw w porządku dziennym każdego posiedzenia komitetu pojednawczego. Obok sprawy zasadniczej (określonej jako „punkt B”), co do której nie osiągnięto jeszcze porozumienia, możliwe jest otwarcie lub zamknięcie postępowania pojednawczego w odniesieniu do innych spraw (określanych jako „punkt A”) bez ich omawiania.
31. Zachowując określone w Traktacie terminy Parlament Europejski i Rada w możliwie najszerszym zakresie uwzględniają wymogi dotyczące ustalenia właściwego harmonogramu, w szczególności związane z przerwami w działalności instytucji oraz wyborami do Parlamentu Europejskiego. W każdym przypadku należy dążyć do maksymalnego skrócenia przerwy w działalności.
32. Komitet pojednawczy obraduje na przemian w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zapewnienia równego podziału zasobów, w tym w zakresie tłumaczeń ustnych.
33. Komitetowi pojednawczemu udostępnia się wnioski Komisji, wspólne stanowisko Rady oraz opinie Komisji na jego temat, poprawki proponowane przez Parlament Europejski oraz opinie Komisji na temat tych poprawek, a także wspólny dokument roboczy delegacji Parlamentu Europejskiego i Rady. Dokument roboczy powinien umożliwiać czytelnikom łatwe ustalenie spornych kwestii i skuteczne odniesienie się do nich. Co do zasady, Komisja przedkłada swoją opinię w terminie trzech tygodni od oficjalnego otrzymania wyników głosowania w Parlamencie Europejskim, a najpóźniej przed rozpoczęciem postępowania pojednawczego.

34. Obaj przewodniczący mogą przedkładać wersje aktu prawnego do zatwierdzenia przez komitet pojedynczy.
35. Porozumienie w sprawie wspólnego tekstu zawierane jest podczas posiedzenia komitetu pojedynczego lub po nim, poprzez wymianę pism między oboma przewodniczącymi. Kopie takich pism przekazuje się Komisji.
36. Jeżeli komitet osiągnął porozumienie w sprawie wspólnego tekstu, przedkłada się go, po ostatecznej weryfikacji prawno-lingwistycznej, obu przewodniczącym w celu formalnego zatwierdzenia. Jednakże w szczególnych przypadkach, jeżeli jest to konieczne do zachowania terminów, do zatwierdzenia przez obu przewodniczących może zostać przedłożony projekt wspólnego tekstu.
37. Obaj przewodniczący przekazują zatwierdzony wspólny tekst Przewodniczącym Parlamentu Europejskiego i Rady w formie pisma podpisanego przez obu przewodniczących. Jeżeli komitet pojedynczy nie jest w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie wspólnego tekstu, przewodniczący zawiadamiają o tym Przewodniczących Parlamentu Europejskiego i Rady w piśmie podpisanym przez obu przewodniczących. Pisma te traktowane są jako oficjalny protokół. Kopie takich pism są przekazywane Komisji w celach informacyjnych. Po zakończeniu procedury dokumenty robocze wykorzystane podczas postępowania pojedynczego są udostępniane w rejestrach poszczególnych instytucji.
38. Sekretariat Parlamentu Europejskiego oraz Sekretariat Generalny Rady występują wspólnie jako sekretariat komitetu pojedynczego we współpracy z Sekretariatem Generalnym Komisji.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

39. W przypadku gdy Parlament Europejski lub Rada uznają, że konieczne jest przedłużenie terminów, o których mowa w art. 251 Traktatu, zawiadamiają o tym odpowiednio Przewodniczącego drugiej instytucji oraz Komisję.
40. Jeżeli Instytucje osiągnęły porozumienie na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo podczas postępowania pojedynczego, uzgodniony tekst podlega ostatecznej weryfikacji przez służby prawno-lingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady, działające w ścisłej współpracy i za wzajemnym porozumieniem.
41. W uzgodnionym tekście nie można wprowadzać żadnych zmian bez wyraźnej zgody Parlamentu Europejskiego i Rady reprezentowanych na odpowiednim szczeblu.
42. Ostatecznej weryfikacji dokonuje się przy należyтым uwzględnieniu zróżnicowanych procedur w Parlamencie Europejskim i Radzie, w szczególności przy zachowaniu terminów zakończenia procedur wewnętrznych. Instytucje zobowiązują się nie wykorzystywać terminów przeznaczonych na ostateczną weryfikację prawno-lingwistyczną w celu ponownego otwarcia dyskusji na temat kwestii merytorycznych.
43. Parlament Europejski i Rada uzgadniają wspólny układ tekstów przygotowanych wspólnie przez te instytucje.
44. Instytucje zobowiązują się do stosowania w możliwie najszerszym zakresie wzajemnie akceptowanych standardowych klauzul wprowadzanych do aktów przyjmowanych w trybie procedury współdecyzji, co dotyczy w szczególności przepisów dotyczących kompetencji wykonawczych (zgodnie z decyzją w sprawie „komitologii”⁽¹⁾), wejścia w życie, transpozycji oraz stosowania aktów, jak również poszanowania prawa inicjatywy przysługującego Komisji.
45. Instytucje będą starały się zorganizować wspólną konferencję prasową w celu ogłoszenia pomyślnego zakończenia procedury legislacyjnej na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo postępowania pojedynczego. Będą się one także starały wydawać wspólne oświadczenia dla prasy.
46. Po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę aktu prawnego w trybie procedury współdecyzji jego tekst jest przekazywany do podpisu Przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego i Przewodniczącemu Rady, jak również Sekretarzom Generalnym tych instytucji.
47. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i Rady otrzymują akt do podpisu w swoich odpowiednich językach oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, podpisują akt wspólnie podczas wspólnej ceremonii organizowanej każdego miesiąca w celu podpisania istotnych aktów w obecności mediów.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23). Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 27.7.2006, str. 11).

48. Wspólnie podpisany akt przekazywany jest do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Publikacja następuje zazwyczaj w terminie dwóch miesięcy od daty przyjęcia danego aktu prawnego przez Parlament Europejski i Radę.
49. Jeżeli jedna z instytucji stwierdzi, że w akcie (lub w jednej z jego wersji językowych) wystąpiła omyłka lub inny oczywisty błąd, niezwłocznie zawiadamia o tym pozostałe instytucje. Jeżeli błąd dotyczy aktu, który nie został jeszcze przyjęty ani przez Parlament Europejski ani przez Radę, służby prawno-lingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady przygotowują w ścisłej współpracy niezbędne sprostowanie. Jeżeli natomiast błąd dotyczy aktu, który został już przyjęty przez jedną lub obie z tych instytucji, to, niezależnie od tego, czy został on już opublikowany, Parlament Europejski i Rada przyjmują zgodnie sprostowanie, sporządzone według odpowiednich procedur tych instytucji.

Sporządzono w Brukseli, dnia trzynastego czerwca roku dwa tysiące siódmego.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady Unii Europejskiej
Przewodniczący

W imieniu Komisji Wspólnot
Europejskich
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK III

PODSTAWA PRAWNA ZWYKŁEJ PROCEDURY USTAWODAWCZEJ

Podstawa prawna	Przedmiot	Elementy procedury ¹
Artykuł 14	Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym	
Artykuł 15 ust. 3	Dostęp do dokumentów instytucji	
Artykuł 16 ust. 2	Niezależne organy do spraw kontroli ochrony danych osobowych	
Artykuł 18	Zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową	
Artykuł 19 ust. 2	Podstawowe zasady zwalczania dyskryminacji	
Artykuł 21 ust. 2	Ułatwianie obywatelom Unii swobodnego przemieszczania się i przebywania na jej terytorium	
Artykuł 24	Inicjatywa obywatelska	
Artykuł 33	Współpraca celna	

1 Wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego w przypadku przyjmowania aktów zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą Rada stosuje głosowanie większością kwalifikowaną (art. 16 ust. 3 TUE). Jeżeli jednak oprócz podstawy prawnej zezwalającej na przyjęcie aktu w zwykłej procedurze ustawodawczej projekt aktu zawiera podstawę prawną wymagającą jednomyślności, wtedy do przyjęcia aktu wymagana jest jednomyślność (zob. np. art. 352 ust. 1 TFUE).

Artykuł 42 akapit pierwszy	Stosowanie reguł konkurencji do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi	Konsultacje z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym (EKES)
Artykuł 43 ust. 2	Wspólna organizacja rynków rolnych	Konsultacje z EKES
Artykuł 46	Swobodny przepływ pracowników	Konsultacje z EKES
Artykuł 48	Zasady zabezpieczenia społecznego pracowników migrujących	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 48 akapit drugi
Artykuł 50 ust. 1	Swoboda przedsiębiorczości	Konsultacje z EKES
Artykuł 51 akapit drugi	Wyłączenie niektórych rodzajów działalności ze stosowania postanowień dotyczących swobody przedsiębiorczości	
Artykuł 52 ust. 2	Koordinacja przepisów przewidujących szczególne traktowanie cudzoziemców pod względem przedsiębiorczości	
Artykuł 53 ust. 1	Wzajemne uznawanie dyplomów z myślą o swobodzie przedsiębiorczości	
Artykuł 56 akapit drugi	Rozszerzenie swobody świadczenia usług na obywateli państwa trzeciego	
Artykuł 59 ust. 1	Liberalizacja usług	Konsultacje z EKES
Artykuł 62	Wyłączenie niektórych rodzajów działalności ze stosowania postanowień dotyczących swobody świadczenia usług	

	Koordinacja przepisów przewidujących szczególne traktowanie cudzoziemców pod względem swobody świadczenia usług	
	Wzajemne uznawanie dyplomów z myślą o swobodzie świadczenia usług	
Artykuł 64 ust. 2	Przepływ kapitału do lub z państw trzecich w związku z inwestycjami bezpośrednimi	
Artykuł 75 akapit pierwszy	Środki administracyjne w dziedzinie zapobiegania terroryzmowi mające zastosowanie do przepływu kapitału i płatności	
Artykuł 77 ust. 2	Środki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji	
Artykuł 78 ust. 2	Środki dotyczące wspólnego europejskiego systemu azylowego	
Artykuł 79 ust. 2	Wspólna polityka imigracyjna	
Artykuł 79 ust. 4	Środki zachęcające i wspierające na rzecz integracji obywateli państw trzecich	
Artykuł 81 ust. 2	Współpraca sądowa w sprawach cywilnych	
Artykuł 82 ust. 1	Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b)

Artykuł 82 ust. 2	Normy minimalne dotyczące wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych oraz współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b) i art. 82 ust. 3
Artykuł 83 ust. 1	Normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinach szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b) i art. 83 ust. 3
Artykuł 83 ust. 2	Zbliżanie przepisów ustawowych (normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar)	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b) i art. 83 ust. 3
Artykuł 84	Środki w celu promowania i wspierania działania państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b)
Artykuł 85 ust. 1	Struktura, funkcjonowanie oraz zakres działań i zadań Eurojustu	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b)
Artykuł 87 ust. 2	Środki dotyczące współpracy policyjnej	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b)
Artykuł 88 ust. 2	Struktura, funkcjonowanie oraz zakres działań i zadań Europolu	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 76 lit. b)

Artykuł 91 ust. 1	Wspólna polityka transportowa (transport kolejowy, drogowy i żegluga śródlądowa)	Konsultacje z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów (KR)
Artykuł 100 ust. 2	Wspólna polityka transportowa (transport morski i lotniczy)	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 114 ust. 1	Środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych w dziedzinie rynku wewnętrznego	Konsultacje z EKES
Artykuł 116 akapit drugi	Eliminowanie zakłóceń konkurencji	
Artykuł 118 akapit pierwszy	Środki dotyczące jednolitej ochrony praw własności intelektualnej w Unii	
Artykuł 121 ust. 6	Zasady procedury wielostronnego nadzoru polityk gospodarczych	
Artykuł 129 ust. 3	Zmiana niektórych artykułów Statutu ESBC	Inicjatywa ustawodawcza może zostać podjęta na zalecenie EBC (i po konsultacji z Komisją) albo na wniosek Komisji (i po konsultacji z EBC)
Artykuł 133	Środki niezbędne do używania euro	Konsultacje z EBC

Artykuł 136 ust. 1	Niektóre środki dotyczące euro	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 136 ust. 2 i art. 238 ust. 3
Artykuł 149 akapit pierwszy	Środki zachęcające w dziedzinie zatrudnienia	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 153 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Niektóre środki dotyczące polityki społecznej	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 153 ust. 2 akapit trzeci. Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 157 ust. 3	Stosowanie zasady równości szans i równości traktowania mężczyzn i kobiet w dziedzinie zatrudnienia i pracy	Konsultacje z EKES
Artykuł 164	Rozporządzenia wykonawcze dotyczące Europejskiego Funduszu Społecznego	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 165 ust. 4 tiret pierwsze	Środki zachęcające w dziedzinie edukacji	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 166 ust. 4	Środki dotyczące polityki kształcenia zawodowego	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 167 ust. 5 tiret pierwsze	Środki zachęcające w dziedzinie kultury	Konsultacje z KR
Artykuł 168 ust. 4	Niektóre środki dotyczące zdrowia publicznego	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 168 ust. 5	Niektóre środki dotyczące zdrowia ludzkiego	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 169 ust. 3	Środki wspierające i uzupełniające w dziedzinie ochrony konsumentów	Konsultacje z EKES

Artykuł 172 akapit pierwszy	Wytyczne, działania i wspieranie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie sieci transeuropejskich	Artykuł 294 z zastrzeżeniem postanowień art. 172 akapit drugi. Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 173 ust. 3	Szczególne środki wspierające w dziedzinie przemysłu	Konsultacje z EKES
Artykuł 175 akapit trzeci	Działania szczególne (poza funduszami strukturalnymi) w dziedzinie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 177 akapit pierwszy	Zadania, cele priorytetowe i organizacja funduszy strukturalnych	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 177 akapit pierwszy	Ogólne zasady i inne przepisy mające zastosowanie do funduszy strukturalnych	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 177 akapit drugi	Utworzenie funduszu spójności w dziedzinie środowiska i sieci transeuropejskich w zakresie infrastruktury transportowej	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 178	Rozporządzenia wykonawcze dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 182 ust. 1	Wieloletni program ramowy w dziedzinie badań naukowych i rozwoju technologicznego	Konsultacje z EKES

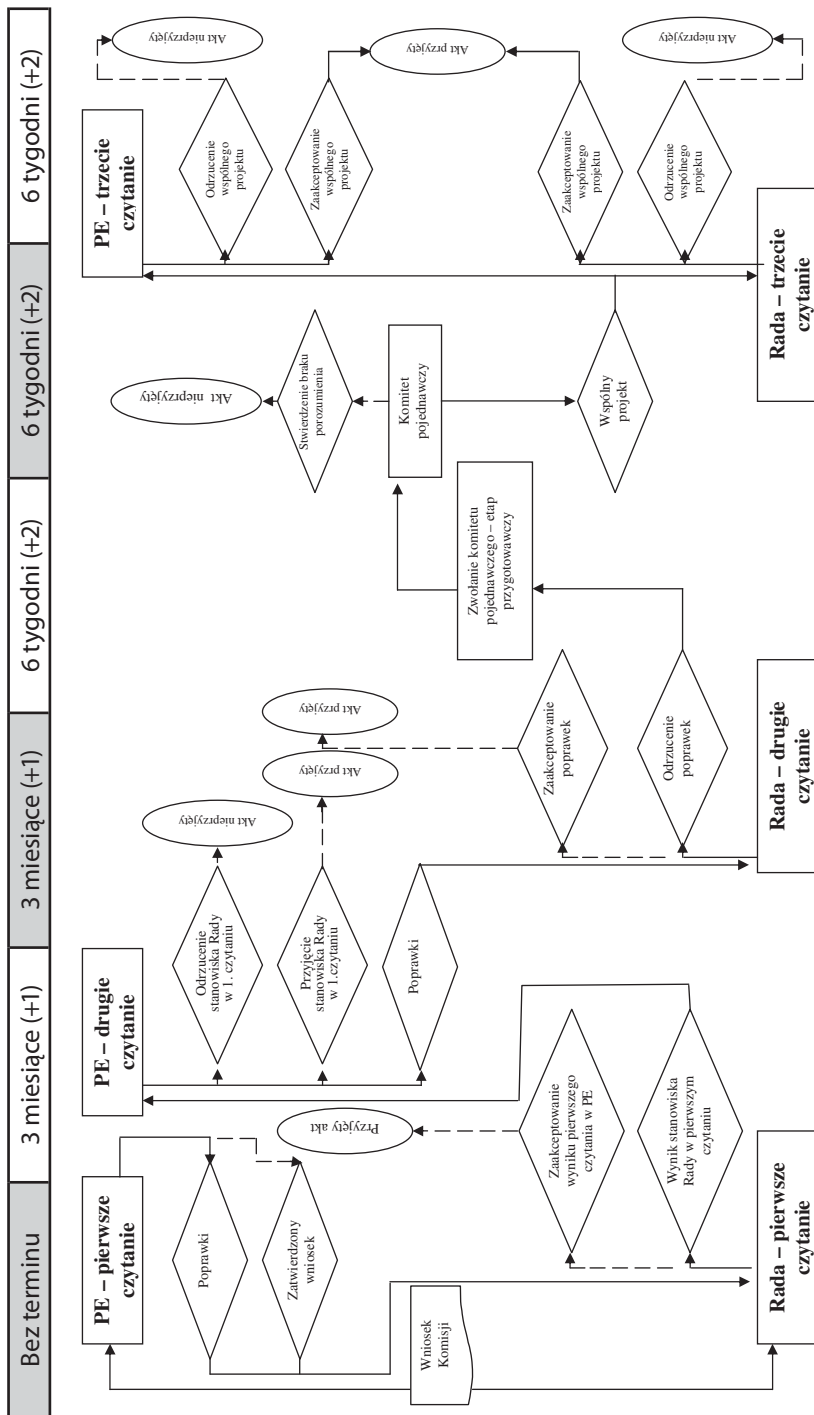
Artykuł 182 ust. 5	Środki niezbędne do realizacji europejskiej przestrzeni badawczej	Konsultacje z EKES
Artykuł 188 akapit drugi	Niektóre środki dotyczące realizacji wieloletniego programu ramowego w dziedzinie badań naukowych i rozwoju technologicznego	Konsultacje z EKES
Artykuł 189 ust. 2	Środki w dziedzinie europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej	
Artykuł 192 ust. 1	Niektóre aspekty polityki w dziedzinie środowiska	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 192 ust. 3	Przyjmowanie ogólnych programów działania określających cele priorytetowe polityki w dziedzinie środowiska	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 194 ust. 2	Polityka w dziedzinie energetyki z wyjątkiem środków o charakterze fiskalnym	Konsultacje z EKES i KR
Artykuł 195 ust. 2	Działania w sektorze turystyki	
Artykuł 196 ust. 2	Działania w dziedzinie ochrony ludności	
Artykuł 197 ust. 2	Środki niezbędne w dziedzinie współpracy administracyjnej w zakresie wdrażania prawa Unii	
Artykuł 207 ust. 2	Ramy realizacji wspólnej polityki handlowej	

Artykuł 209 ust. 1	Środki niezbędne w celu realizacji polityki w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju	
Artykuł 212 ust. 2	Środki niezbędne w zakresie współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej	
Artykuł 214 ust. 3	Określanie ram prowadzenia akcji pomocy humanitarnej	
Artykuł 214 ust. 5	Status i warunki działania Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej	
Artykuł 224	Status partii politycznych na poziomie europejskim	
Artykuł 257 akapit pierwszy	Utworzenie sądów wyspecjalizowanych przy Sądzie	Inicjatywa ustawodawcza może zostać podjęta na wniosek Trybunału Sprawiedliwości (i po konsultacji z Komisją) albo na wniosek Komisji (i po konsultacji z Trybunałem Sprawiedliwości)

Artykuł 281 akapit drugi	Zmiana niektórych postanowień Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej	Inicjatywa ustawodawcza może zostać podjęta na wniosek Trybunału Sprawiedliwości (i po konsultacji z Komisją) albo na wniosek Komisji (i po konsultacji z Trybunałem Sprawiedliwości)
Artykuł 291 ust. 3	Przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję	
Artykuł 298 ust. 2	Przepisy dotyczące administracji europejskiej	
Art. 322 ust. 1 lit. a)	Niektóre zasady finansowe (w tym warunki uchwalania i wykonywania budżetu oraz przedstawiania i kontrolowania rachunków)	Konsultacje z Trybunałem Obrachunkowym
Art. 322 ust. 1 lit. b)	Zasady organizujące kontrolę odpowiedzialności podmiotów finansowych	Konsultacje z Trybunałem Obrachunkowym
Artykuł 325 ust. 4	Środki w dziedzinach zapobiegania nadużyciom finansowym naruszającym interesy finansowe Unii i zwalczania tych nadużyć	Konsultacje z Trybunałem Obrachunkowym

Artykuł 336	Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii	Konsultacje z innymi zainteresowanymi instytucjami
Artykuł 338 ust. 1	Środki w celu tworzenia statystyk	

PROCEDURA WSPÓŁDECYZJI – SCHEMAT PODSUMOWUJĄCY

ZWYKŁA PROCEDURA USTAWODAWCZA – TERMINY

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Pierwsze czytanie												
Drugie czytanie w PE												
Drugie czytanie w Radzie					(3 miesiące + 1)							
Zwołanie komitetu pojednawczego						(6 tygodni + 2)						
Prace komitetu pojednawczego							(6 tygodni + 2)					
Trzecie czytanie w PE i w Radzie								(6 tygodni + 2)				
Bez terminu										Bez terminu	Bez terminu	Termin zmienny

1. Komisja przedstawia wniosek PE i Radzie.
2. PE i Rada przyjmują proponowany akt (ewentualnie z poprawkami PE) lub Rada przyjmuje stanowisko w pierwszym czytaniu.
3. Przekazanie PE stanowiska Rady w pierwszym czytaniu i uzasadnienia.
4. PE zatwierdza stanowisko Rady w pierwszym czytaniu lub nie wypowiada się (akt uważa się za przyjęty = stanowisko Rady w pierwszym czytaniu), odrzuca je (akt uważa się za nieprzyjęty) lub proponuje poprawki do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu.
5. Otrzymanie poprawek PE.
6. Rada zatwierdza poprawki PE (akt uważa się za przyjęty; zmienione stanowisko Rady w pierwszym czytaniu) lub nie zatwierdza wszystkich poprawek.
7. Pierwsze posiedzenie komitetu pojednawczego.
8. Komitet pojednawczy zatwierdza wspólny projekt, a dwaj współprzewodniczący przekazują go przewodniczącemu PE i przewodniczącemu Rady, lub komitet pojednawczy nie zatwierdza wspólnego projektu (proponowany akt uważa się za nieprzyjęty), a dwaj współprzewodniczący powiadają o tym wyniku przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady.
9. PE i Rada przyjmują akt; w przeciwnym razie akt uważa się za nieprzyjęty.
10. Podpisanie aktu przez przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady.

11./ 12. Opublikowanie aktu w Dz.U./Wejście w życie aktu.

PODZIAŁ ZADAŃ W ZAKRESIE ZWYKŁEJ PROCEDURY USTAWODAWCZEJ W RAMACH SGR

Jednostka prowadząca	Jednostka współpracująca	Informacje do	
Dyrekcja Generalna (DG), jednostka odpowiedzialna (JO)		Dział ds. Współdecyzji	Otrzymanie wniosku Komisji (kopia pisma)
			Pierwsze czytanie w PE/Radzie
JO	Służba Prawna (SP)	Dział ds. Współdecyzji	Analiza wniosku w ramach Rady (grupa robocza/ Coreper: zwołanie posiedzenia, wpisanie do porządku obrad, dokumenty)
JO	Dział ds. Współdecyzji		Śledzenie prac nad wnioskiem w ramach komisji PE
JO		Dział ds. Współdecyzji	Grupa robocza (zwołanie posiedzenia, dokumenty)
JO		Dział ds. Współdecyzji	Coreper (wpisanie do porządku obrad, dokumenty)
Dział ds. Współdecyzji/JO	SP		Nieformalne kontakty i posiedzenia negocjacyjne między prezydencją Rady, sprawozdawcą/przewodniczącym komisji PE a Komisją

Dział ds. Współdecyzji		JO	Nota informacyjna na temat wyników pierwszego czytania w PE wraz z tekstem poprawek przyjętych w głosowaniu
JO	SP	Dział ds. Współdecyzji	Analiza wyników pierwszego czytania, ewentualnie zmienionego wniosku Komisji
			Zaakceptowanie przez Radę wyników pierwszego czytania w PE (przyjęcie aktu prawnego)
Dział ds. Współdecyzji	Śłużba Prawna, Dyrekcja Kontroli Jakości Legislacji (DKJL)	JO	Coreper/Rada (wpisanie do porządku obrad, nota do punktu I/A w celu przyjęcia aktu, dokument PE-CONS)
			Niezaakceptowanie przez Radę wyników pierwszego czytania w PE (przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu)
JO		Dział ds. Współdecyzji	Coreper/Rada (wpisanie do porządku obrad, dokumenty w celu przyjęcia pod względem politycznym stanowiska Rady w pierwszym czytaniu)
JO	SP, DKJL		Uzasadnienie (równocześnie z weryfikacją tekstu stanowiska Rady w pierwszym czytaniu przez pracowników lingwistów): redakcja/zatwierdzenie przez delegacje
Dział ds. Współdecyzji		JO	Coreper/Rada (wpisanie do porządku obrad, nota do punktu I/A w celu formalnego przyjęcia aktu, stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, uzasadnienie)

Dział ds. Współdecyzji		JO	Przekazanie PE (stanowisko Rady w pierwszym czytaniu + uzasadnienie + ewentualne oświadczenia)
			Drugie czytanie w PE
Dział ds. Współdecyzji	JO		Śledzenie prac w komisji i podczas posiedzenia plenarnego
Dział ds. Współdecyzji/ JO	SP		Nieformalne kontakty i posiedzenia negocjacyjne między prezydencją Rady, sprawozdawcą/przewodniczącym komisji PE a Komisją
Dział ds. Współdecyzji		JO	Nota informacyjna na temat wyników drugiego czytania w PE: – odrzucenie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu – akt nieprzyjęty – zaakceptowanie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu – akt przyjęty – poprawki PE do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu – drugie czytanie w Radzie
			Drugie czytanie w Radzie
JO	SP	Dział ds. Współdecyzji	Grupa robocza (zwołanie posiedzenia, dokumenty, opinia Komisji)
JO		Dział ds. Współdecyzji	Coreper (wpisanie do porządku obrad, dokumenty)

Dział ds. Współdecyzji		JO	a) Rada akceptuje wszystkie poprawki – akt przyjęty Coreper/Rada (wpisanie do porządku obrad, nota do punktu I/A z odniesieniem do noty informacyjnej na temat wyników drugiego czytania w PE wraz z tekstem poprawek) b) Rada nie akceptuje wszystkich poprawek – procedura pojednawcza
Dział ds. Współdecyzji			Poinformowanie PE o niezaakceptowaniu poprawek
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		Nieformalne posiedzenia techniczne (przewodniczący grupy roboczej, PE, Komisja)
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		Nieformalne rozmowy trójstronne (przewodniczący Coreperu, PE, Komisja)
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		Prace przygotowawcze Coreperu (wpisanie do porządku obrad, dokumenty)
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		(ewent.) Rada (wpisanie do porządku obrad, dokumenty)
Dział ds. Współdecyzji			Posiedzenie(-a) pojednawcze: – Zwolnienie posiedzenia
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		– Prace przygotowawcze delegacji Rady

Dział ds. Współdecyzji	JO, SP		– Posiedzenia komitetu pojednawczego
			<i>i) Porozumienie w ramach procedury pojednawczej</i>
Dział ds. Współdecyzji	JO, SP, DKJL		– Opracowanie wspólnego projektu (PE-CONS)
Dział ds. Współdecyzji			– Pismo przewodnie do wspólnego projektu skierowane do przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady, podpisane przez dwóch współprzewodniczących komitetu pojednawczego
Dział ds. Współdecyzji		JO	Coreper/Rada (wpisanie do porządku obrad, nota do punktu I/A, dokument PE-CONS) – przyjęcie aktu
			<i>ii) Brak porozumienia w ramach procedury pojednawczej – akt nieprzyjęty</i>
Dział ds. Współdecyzji		JO	Pismo informacyjne skierowane do przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady, podpisane przez dwóch współprzewodniczących komitetu pojednawczego
Dział ds. Współdecyzji	DKJL, Koordynacja Centralna	JO	Dokument LEX – podpisanie tekstu ustawodawczego przez przewodniczącego PE i przewodniczącego Rady oraz sekretarzy generalnych obu instytucji
	DG F Prasa, Komunikacja i Przejrzystość		Opublikowanie aktu w Dz.U.

Dział ds. Współdecyzji		JO	Uwaga Organizacja nieformalnych kontaktów między prezydencją a PE, informacje dla służb PE i Komisji, przedłużanie terminów, informacje dla delegacji na temat stanu prac i terminów dla poszczególnych dossier (tabela synoptyczna)
---------------------------	--	----	---

Sekretariat Generalny Rady

PRZEWODNIK PO ZWYKŁEJ PROCEDURZE USTAWODAWCZEJ

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej

2011 — 56 str. — 14,8 x 21 cm

ISBN 978-92-824-2641-8

doi:10.2860/7757

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- w przedstawicielstwach i delegaturach Unii Europejskiej (dane kontaktowe można uzyskać pod adresem <http://ec.europa.eu> lub wysyłając faks pod numer +352 292942758)

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

Płatne subskrypcje (np. *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*, zbiory orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej):

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej (http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tel. +32 22816111

www.european-council.europa.eu
www.consilium.europa.eu

doi:10.2860/7757

Urząd Publikacji